

**SYNTA||XIS LINGVAE GRAECAE,|| IOANNE VARENNIO ||
Mechliniensi Au||tore.|| PRAETEREA ANNO-||tatiunculae
paucae ad praecepta Synta=||xis Varennianaee, per
IOACHI-||MVM CAMERA-||RIVM.|| ... ||**

Varennius, Joannes

Basileae, 1536

VD16 V 385

De Constrvctione Verborum iuxta generum diuersitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69674](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69674)

καλῶς ἔχω τὸ σῶμα τῷ, corpore recte ualeo. ἀπαιδ' ὄντως ἔχω τῶν γραμμάτων, rudis sum literarum.

Dicimus etiam ἀχθομαι, χαίρω, ἴδομαι τῷ φησ, uel ταῦτα. πᾶσι κακὰ, uel πᾶσι κακοῖς. βόσχομαι τὸδε, & βόσχομαι τῷδε. ἀρχομαι λόγον, & ἀρχομαι λόγῳ. ἐξορῶ δόγμα, uel δόγμα τῷ. χρτάζω σε ἄρτω, & χρτάζω σε ἄρτον. φθονῶ σοι τὸν πλοῦτον, uel τὸν πλοῦτον.

DE CONSTRUCTIONE VERBORUM IUXTA GENERUM DIUERSITATEM.

Purima uerba actiua sortiuntur Græcis significationē passiuorū, quare & eorundem obtinent constructionē. ἀπαλλάττω pro ἀπαλλάττομαι, defungor, liberor. ἀπαλλάττω ὑπὸ σε, liberor abs te. πελώ, censeor, contribuor ἑβ. πελώ εἰς ἀνδρας, censeor inter uiros. ἀναλαμβάνω, re creor. ἀνακρίπτω, reflector. ἐπανακρίπτω, idem. ὑποκρίπτω, flector. ὑποανατρέφω, reflector. ἀνταποδίδωμι, uicissim reddor. ἀποδίδωμι, reddor. ἐξαλλάττω, πῶαλλάττω, συνάπτω, coniungor. ἀνπιστρέφω, retrorsum agor. ὑπιάζω, pro ὑπιάζομαι. ἐξοπιάζω

ῥηιάζω, pro ῥηυῖαζομαι. ἐπέχω, retineor, si
stor. ῥίπρω, iactor. ἀσκῶ, exerceor. κρύπτω,
occultor.

Quandoq; etiam compendio sermo-
nis sortiuntur absolutorum constructio-
nem. μεταλλάττω, pro morior, seu migro
dicūt, subaudientes τὸν βίον. μετηλαχῶς,
defunctus. κατατρέφω, quod significat
finem facio, pro desino dicunt, & pro
morio. ἀποτείνω, pro, longam oratio-
nem habeo. καταλύω, pro morior, hoc
est, καταλύω τὸν βίον. Quomodo & La-
tini hoc uerbū uerto absolute accipiūt,
pro euenio. Terent. Quæ res tibi male
uertat.

Quemadmodum actiua, ut dictum
est, sortiuntur nonnunquam passiuorū
constructionem, sic & e contrario passi-
ua sortiuntur Atticis quandoq; constru-
ctionem actiuorum. κολάζομαι, pro κολα-
ζειν. Ἔσαυτα χρήματα ἐγκειλεῖσθαι, pro ἐγκα-
λεῖν. τὸν εἰς τὰς δεινότατας ἀτυχίας ἐμβεβλη-
μένον πλὴν πόλιν, pro ἐμβεβλητότατὴν πόλιν,
qui ciuitatem in grauissima infortunia
coniecit.

coniecit. ὅς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρέειντζ, pro
πῆρείκασι, quos in arces admiserunt. σωῖ-
σαντοῦ Ἰσος, pro σωίσασι. ἀνίεδασι, pro ἀνεί-
νασι. πῆρεσῶτο, pro πῆρέσῶσα, auellebat.

Verbis neutris, quamuis absolutis,
utuntur pro passiuis, eandemq̄ cum il-
lis constructionem eis tribuunt, ἀποθνή-
σκου ὑπὸ τῶ δικασῶν, ἰελοῦτῆρας ἀπὸ τῶ ἐχθρῶν,
πῶριπέπῳκον ὑπὸ τῶ τῶ ραύτη συμφορᾶ.

Media habent cōstructionem actiuo-
rum & passiuorum, quia tam actiue, q̄
passiue significāt, βιάζομαι τὸν φίλον, uio-
lo amicum: & βιάζομαι ὑπὸ τῶ φίλου, uio-
lor ab amico. ἀγομαί σε, ducor te: ἀγομασ
ὑπὸ σῶ, ducor abs te.

DE CONSTRUCTIONE
Modorum.

Indicatio utuntur nōnunquam lo-
co optatiui. Greg. ἀδελφον ὄν, εἰ προσή-
σετοῦ, incertum erat, si admissurus erat.
προσήσετοῦ dixit, pro προσήσιν.

Per indicatiuum etiam multa dicunt,
quæ Latini efferūt per coniunctiuum.
ἔτ' ἐπο. ἢ εἰ δὲ, ἐφ' ᾧ ἤγαμῆν, neq̄ feci quic-
quam,